

Diiumenge 4 (A) de Pasqua

Text de l'Evangelí (Jn 10,1-10): En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho ben asseguro: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre i un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: a ell, el guarda li obre la porta, i les ovelles escolten la seva veu; crida les que són seves, cada una pel seu nom, i les fa sortir. Quan les té totes a fora, camina al seu davant, i elles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en comptes de seguir-lo en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys».

Jesús els va proposar aquesta comparació, però ells no van entendre de què els parlava. Per això Jesús continuà: «Us ho ben asseguro: jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui han vingut abans de mi eren lladres i bandolers, però les ovelles no se'ls escoltaven. Jo sóc la porta: els qui entrin per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. El lladre només ve per robar, matar i fer destrossa; jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir».

«Jo sóc la porta de les ovelles»

P. Pere SUÑER i Puig SJ
(Barcelona, Espanya)

Avui, a l'Evangelí, Jesús usa dues imatges referides a si mateix: Ell és el pastor i Ell és la porta. Jesús és el bon pastor que coneix les seves ovelles. «Crida cada una pel seu nom» (Jn 10,3). Per a Jesús, cadascú de nosaltres no és un número; té amb cadascú un contacte personal. L'Evangelí no és solament una doctrina: és l'adhesió personal de Jesús amb nosaltres.

I no solament ens coneix personalment. També personalment ens estima. “Conèixer”, a l'Evangelí de sant Joan, no significa simplement un acte de l'enteniment, sinó un acte d'adhesió a la persona coneguda. Jesús, doncs, ens porta al seu Cor a cadascú. Nosaltres també l'hem de conèixer així. Conèixer Jesús no implica tan sols un acte de fe, sinó també de caritat, d'amor. «Examineu si el coneixeu —ens diu sant Gregori el Gran, tot comentant aquest text— si el coneixeu no pel fet que creieu, sinó per l'amor». I l'amor es demostra amb les obres.

Jesús és també la porta. L'única porta. «Els qui entrin passant per mi se salvaran» (Jn 10,9). I un xic més enllà recalca: «Ningú no arriba al Pare si no hi va per mi» (Jn 14,6). Avui, un ecumenisme mal entès fa que alguns es pensin que Jesús és un de tants salvadors: Jesús, Buda, Confuci, Mahoma..., tan se val! No! El qui se salvi se salvarà per Jesucrist, encara que en aquesta vida no ho sàpiga. El qui malda per fer el bé, sàpiga-ho o no, va per Jesús. Nosaltres, pel do de la fe, sí que ho sabem. Agraïm-ho. Esforcem-nos a passar per aquesta porta, que, si bé és estreta, Ell ens l'obre de bat a bat. I donem testimoni de què tota la nostra esperança està posada en Ell.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Entra per la porta el qui entra per Crist, el qui imita la passió del Crist, el qui coneix la humilitat de Crist, el qual essent Déu s'ha fet home per nosaltres» (Sant Agustí)
- «Jesucrist promet conduir les ovelles a les 'pastures', a les fonts de la vida. Però, quin és l'aliment de l'home? Ell viu de la veritat i de ser estimat per la Veritat. Necessita Déu, el Déu que se li apropa i li mostra el camí de la vida» (Benet XVI)
- «Així l'Església és una pleta, la porta única i necessària de la qual és el Crist. És també ramat, del qual Déu mateix va predir que Ell seria el pastor, i les ovelles, encara que conduïdes per pastors humans, són, amb tot, tretes cap a fora i pasturades constantment pel mateix Crist, el Bon Pastor i el Majoral dels pastors, que va donar la seva vida per les ovelles» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 754)